

Oslo 5 Jan. 1983.

Kjære W. Meier

Kå meg først ønske deg et godt nytt år. Det er godt å vite at du er i form igjen og kan føre arbeid ditt videre. Jeg har lyst til å ta opp igjen noe vi tidligere har snakket om, nemlig bygdefolkes forskjellinger om gravhøyer og gravgods, og kanskje det nå bli hva Tver Wiels brukte fra Ringerike i 1745; du kjenner det sikkert fra dine arbeider i distriktet. Av Wiels beretningene fremgår det at man ikke roket i gravhøyer innbrøffet. Det kan vel brukes at disse forskjellingene ble prøvet i folk av dem som regnet seg som sine og verger, og at de søgtes for å holde forskjellingene i live ved hjelp av beretningene av det slags som Wiels gir oss prøver på. Vi kan vel

mange bekræftelser på at bygdefolk har vist at gravhængene inne-
holdt gravgods av verdi, og man må vel tro at den rost forklidsvern
som ligger i strykkforstillingene var satt ut allerede den gang grav-
hængene ble anlagt. Men det er vanskelig å vite om de kre sammen
på Uiem i Norderhov virkelig døde den dag mannen grov i hængene.

På Kjörns i Fjølster ligger hundekeme med gravingen i hængene og
ulykkene på gården så nær vår tid at det skulle være mulig å
få sansforholdet klarlagt, og det ville være interessant å se hvor-
dan det gikk til. Derfor vil jeg på ny spørre deg om du vil prøve
å rutte Kjörns-saken opp. Jeg var der i sommer, og sammenhengene
mellem gravingen i hængene og ulykken på gården er tydeligvis levende
i bygden uten at jeg brukte spørre om det.

Hverkelig hilsen

Håkon

Førstekonservator Per Fett,
Historisk Museum,
Universitetet i Bergen,
Postboks 25, 5014 UNIV. BERGEN.

12. januar 1982
WS/CH

Kjære Per.

Riktig godt nytt år for deg og dine. Jeg håper ikke det er så alvorlig med Egil som du antydde i julehilsnen.

Håkon Christie og jeg har en bønn til deg som bør tiltale din antikvariske sjel. Håkon er begynt å samle inn tradisjoner om fornminner (kulturminner) som har vært mer og mindre vernet av overtro. Da han første gang snakket med meg om det, fortalte jeg ham det jeg husket. Shetelig hadde fortalt om Kjørneshaugen i Jølster den gang jeg skulle opp med dr. Bydal for å se på den. Men jeg er noe usikker på detaljene og vil tro at du kjenner historien bedre. Jeg er sikker på at Shetelig sa at de brente ben ble ført tilbake til haugen igjen engang etter at spanskesyken hadde herjet. Hvis det er riktig så er det jo mulig at det foreligger noe skriftlig om det i museets arkiver. Kunne du sende meg, eller direkte til Håkon Christie, noen ord om dette som døthåken, husker, det du vet og det som eventuelt kan dokumenteres. Håkon hadde vært i Jølster i sommer og sa at sammenhengen mellom graving av haugen og ulykkene på gården ennå var levende i bygden, uten at han behøvde å spørre om det.

Det haster ikke med svar, jeg har inntrykk av at det er litt hobbyvirksomhet for ham.

Mange hilsner, også til Eva,
din

Wencke Slomann